

Farage neveli ki a brit Bardellát

2024 július 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az angol fiatalok felkapják a fejüket, amint hiteles jobboldali alternatívát kínálnak nekik.

at héttel ezel?tt, a brit parlamenti választási kampány kezdetén a Munkáspárt szavazati jogot ígért programjában a tizenhat évesek számára. Ezt sokan nem másnak, mint választókerületi manipulációnak tekintették. A

hagyományos bölcsesség szerint a brit fiatalok erősen baloldali beállítottságúak; a felmérések szerint a 18–24 éves britek 57 százalékban támogatták a Munkáspártot, szemben a július 4-i választásokon csúfos vereséget szenvedő Konzervatívok mindössze kilencszázalékos támogatottságával.

Keir Starmer pártja győzött, a Munkáspártnak természetesen szabad keze lesz a programban tett ígéret megvalósítására. De könnyen lehet, hogy ezt az ígéretet még megbánják.

Az előre hozott választások estéjén a JLP Partners felmérése szerint a 16–17 évesek körében ugyanis a keményen jobboldali Reform UK, az euroszeptikus Nigel Farage alapította párt állt a második helyen. A 26–27 éves férfiak körében ráadásul a párt az első helyen végzett 35 százalékkal – hasonló következtetéseket lehet levonni a választások végleges eredményei alapján is.

Ahhoz, hogy a történelemben olyan pillanatot találjunk, amikor a fiatalok ugyanolyan valószínűséggel szavaztak jobbra, mint balra, 45 évet kell visszamennünk az időben. 1979 márciusában Margaret Thatcher első győzelmet aratott, amikor a 18–24 évesek szavazatának 42 százalékát szerezte meg (beleértve a Joy Division énekesének, Ian Curtisnek a szavazatát is). Ez részben azért volt így, mert az ország akkor teljesen kimerült: sztrájkok követték egymást, végül pedig következett a gazdasági összeomlás. Olyan helyzet volt, amely nem egyszerűen kormányváltást, hanem az egész kormányzati paradigma megváltoztatását igényelte. Más szóval forradalmat.

Ma is hasonló érzés uralkodik. „Semmi sem működik” – mondják egymásnak az emberek, gondolva az egészségügyre, a postára, a bíróságokra vagy épp a bevándorlási rendszerre. A bürokraták mindenütt vállat vonnak, miközben a várakozási idők egyre hosszabbak, a kátyúk egyre nagyobbak, a lakásárak egyre magasabbak. Az adóterhek hetven éve nem voltak ilyen magasak. A fiatalok számára a saját lakás egyre inkább lehetetlen küldetéssé válik, miközben a jóléti állam adományait elrabolták tőlük. A mai Nagy-Britanniában fiatalnak lenni annyit jelent, mint végignézni, ahogy a jövőnk eltűnik a szemünk elől.

A napokban egy Aaron Bastani nevű híres brit youtuber egy operatőrrel körbejárta Chichester városát. Chichester papíron rendkívül kiváltságos: a virágzó déli részek lombos, kellemes piacvárosa; égboltját templomtornyok és vitorlás árbócok díszítik. A fiatalok, akikkel a youtuber beszélt, mégis nihilista módon ítélték meg a kilátásait. Sokan pedig eltökéltek abban, hogy a reformra szavaznak. „Túl sok a külföldi. Ez egy vicc” – mondta a videóban az egyik fiatalember, aki maga is nyilvánvalóan vegyes származású. „Gondoskodnunk kell a saját népünkért. A Reform UK-val a tényleges brit munkásosztálybelieknek van hangjuk” – hangzott el a sarkos vélemény. „Nem igazán hallottam sok embert a Munkáspártról beszélni, csak a Reform UK-ról” – mondja egy másik, jól öltözött tizenéves lány. „Ha bárkit megkérdezel érrefelé, úgy 15, 16 éveseket, mind azt mondják, hogy minden a Reform UK-ról szól”.

Öt évvel ezelőtt ezek a gyerekek szinte biztosan Bastani és médiavállalata, a Novara oldalán álltak volna. A Novara a kemény baloldali munkáspárti vezető, Jeremy Corbyn ifjúsági intézménye volt, aki 2017-ben megdöbbsent, 62 százalékos eredményével letarolta a fiatalok szavazatait.

A hagyományos bölcsesség aktualizált formája, miszerint „a fiatalok balra szavaznak”, egy hazug mítosz, amivel Nagy-Britannia hiába szeret tetszelegni magának – ezt jól bizonyítja a francia Nemzeti Tömörülés nemrég elért parlamenti választási győzelme is.

A 28 éves Jordan Bardella által vezetett jobboldali párt a fiatalok szavazatainak 38 százalékát szerezte meg, ami meghaladja a 34 százalékos teljes szavazatarányukat. Mégis minden jel arra mutat, hogy Nagy-Britannia sem immunis ezekre a hullámvölgyekre. Sőt, a fiatalok azok, akik a legfogékonyabbak az új megoldásokra, és a legelégedetlenebbek a status quóval.

Persze részben azért beszélnek a 16 éves chichesteri fiatalok a mainstream által populistának kikiáltott Reform UK-ról, mert a párt a közösségi médiában sokkal ügyesebben politizált, mint riválisai.

Nigel Farage, a párt vezetője például egy 23 éves fiatalemberre, Jack Andertonra bízta a TikTok-kampányát. Anderton egyáltalán nem tartozik a politikai osztályhoz. Egyszerűen csak elkezdett videókat posztolni magáról, amelyekben arról beszél, hogy miért rossz Nagy-Britanniának a bevándorlás, és fokozatosan felépítette a követőit.

Ezzel máris fényévekkel megelőzte a Munkáspártot és a torykat, akiknek sablonos reklámügynökségi kampányai – amelyben például Rishi Sunak kólásdobozokkal „magyarázta” a költségvetési helyzetet, a Munkáspárt pedig egy

húszéves mém bevetésével – egy teljesen másik bolygóról igyekeztek megszólítani a célközönséget. Másodsor, Farage egyszer?en azért tudott áttörést elérni, mert Keir Starmer és Rishi Sunak ikerdroidjai között ülve hitelesen hangzik. A közösségi média díjazza a valódságot; a fiatalok márpedig utálják a hazugságokat.

Ennek a változásnak hatalmas következményei lehetnek. Eric Kaufman, a Buckingham Egyetem politológusprofesszora régóta állítja, hogy Nagy-Britannia a lakosság hosszú távú balra tolódásának tanúja. Az er?sen progresszív oktatási rendszer, az agresszívan baloldali egyetemi rendszer és a személyes mobilitás trendjei között a fiatalok nem öregedtek ki a baloldaliságból. Az átlagéletkor, amelyben valaki nagyobb valószínűséggel szavaz a konzervatívokra, mint a munkáspártiakra sokáig 37 év volt, az utóbbi években pedig egyre feljebb kúszott, mivel az ezredfordulós korosztály ugyanolyan buzgalommal ragaszkodott progresszív meggy?zéséhez, mint az elveszett fiatalság más jelképeihez. Ez a beállítódás azonban hamarosan megfordul.

Az új szintézis álláspontja szerint miközben a tory szavazatok tovább apadtak a fiatalok körében, abban a pillanatban, amint valaki hiteles jobboldali alternatívát kínált nekik, a fiatalok felfigyeltek az új hangra. Valójában nem lenne nagy túlzás azt állítani, hogy ugyanazok az er?k, amelyek miatt a fiatalok 2017-ben tömegesen fordultak a széls?baloldali Jeremy Corbynhoz, most Farage körül kezdtek gyülekezni.

Corbynhoz hasonlóan ? is politikaellenes figura egy politikaellenes korban. Corbynhoz hasonlóan ? is megbotránkoztatja a westminsteri establishmentet. A Nemzeti Tömörüléshez hasonlóan ez is egy siet?s nemzedék, amely nem érzi úgy, hogy van ideje arra, hogy a peremvidéken játszadozzon az ortodoxok ugyanazon sikertelen megoldásaival.

Most az id?vonal minden irányban összenyomódik. Farage hatvanegy éves. Azt mondja, van egy „hatéves terve”. Ez a következ? választásokig tartana. Ha 2029-ben nem ? lesz a miniszterelnök, akkor – mint mondja – felismeri, hogy át kell adnia a hatalmat „egy fiatalabb generációnak”. Egyel?re az el?futárai szinte mind a hozzá hasonló boomer Thatcher-korúak. A brit Bardella talán még messze van. De végre lehet látni a körvonalait.

Gavin Hayes

A szerz? a Danube Institute brit vendégkutatója

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

